

Βε. γοιδειμ. ταρα

- - ερ..... εσον - -

- - ΗΗΗΗ . ΔΔΔΓΗ

Κεράλειον. ΔΔΔΔΤΤΧΧΓΓΗΗΗΗΔ

5. Ξε τῷ δερματιῶ.

Ἐστ Κεκοιμηῖος ἄρχοντας.

Ἐξ Διονυσίων τῶν κατ' ἀγροῦσ βαρεῖ
βωνῶν : ΗΗΗΤ

καὶ τὸ σπριγνόμενον ἀπὸ τῆς

10 βωνίας : ΗΗΓΓΔΔΔ

Ἐξ Διονυσίων τῶν ἐστ Λυναίω,
βαρεῖ τσογυρίων καὶ τυγῶν,

ἐκ τῆς θυσίας τῷ Διήμυρι βαρεῖ
ἱεροσσηῶν ΓΓΓΔ.....

15 Ἐξ Αὐλησιῶν βαρεῖ

ἱεροσσηῶν : ΗΗΓΓΔΔΔΔΤ

Ἐξ Διονυσίων τῶν ἐν ἀλλεῖ βαρεῖ

βωνῶν : ■ ΓΓΗΗΗΠΤΤΤ...

Ἐξ Ὀχυροσίων βαρεῖ τῶν τῶ

2/20

Δύτου ορχηστρών : Γ Η Η Δ Δ Τ
Έω τῆς δουλειᾶς τῆς ἑρμῆ τῆς
ἡγεμονίᾳ ἠορᾶ σφραγιστῶν : - -
ἔρ Βενδιδίων ἠορᾶ ἑροσσητῶν

Η Η Η Η Π Π Τ Τ

25 Έω τῆς δουλειᾶς τῆς Διὸς τῆς
σωτηριᾶ ἠορᾶ βωωνῶν : χ Π
Κεφάλαιον δερματικοῦ
ἐπὶ κτιστῶν ἐρχομένων :

Π Η Δ Δ Δ Δ Τ Τ Τ Ι Ι Ι Ι

30 Έω Μικουράτου ἐρχομένου.
Έω τῆς δουλειᾶς τῆς εἰρήνης
ἠορᾶ σφραγιστῶν : Γ Η Η Η Η Δ Δ Τ Τ Τ Τ

Έω τῆς δουλειᾶς τῆς Ἀρκωνί ἠορᾶ
σφραγιστῶν : Δ Δ Δ Δ Τ Τ Τ Τ Ι Ι Ι Ι

35 Έω Παναθηναίων ἠορᾶ ἑροσσητῶν καὶ
ὠικυτῶν : Γ Δ Τ Ι

..... ω ν ε ι
..... Δ Δ Τ Τ Τ Ι Ι Ι

Corpus inscriptionum Graecarum

¹⁵⁷
Athenis, ex schedis Fourmonti. Editi Dec. civ. Ath.
Tab. II. n. 5. et explicui T. II. p. 243-259.

(καταβύζην ἢ κίβητα κίβητα).

Fragmentum tituli noxudiv scripti, sed a Fourmonte haud satis accurate delineatum; certe lacunae aliquoties debent maiores poni, quam quas Fourmontus notavit; et vs. 30. fortasse una littera in sinistram movendus est, et sic Deinceps seteri, ita ut ETI vs. 30. sit sub ETI vs. 6. etsi res non tam certa, quam olim putabam. Unversus titulus pluribus haud dubie columnis juxta positis comprehendebatur; ea quae superest pars continet tantum redditus; sed expensa quoque in alia parte potuerunt perscripta esse. Reditus ipsi per capita dispo-

siti erant, addita in fine uniuscuius-
que capitis summa: talis summa su-
perest vs. 3. haud minor 42 talentis et
2910 Drachmis. Sequitur inde a vs. 5. δι-
ματιῶν: eius reditus per septem men-
ses ne talentum quidem efficiunt
(vs. 29.); quo ~~omn~~ argumento constat,
priora rationes non esse dermatici, sed
plura iis contineri redituum capita.
Sed ex dermatici rationibus duorum
annorum pars superest: igitur singula
huius tituli capita plures continebant
annos. Tales rationes non possunt alius
magistratus esse quam τοῦ ἐπιμετροῦ τῆς
κοινῆς ὑποσόδου καὶ τῆς κοινῆς διοικήσεως,
qui per quadriennium reditus rei-
bus publicae ordinariis praefuit
(Dec. civ. Ath. Lib. II cap. 5. 6.). Tam ve-
ro etiam διματιῶν annorum Olymp.

111, 3. et 4. hoc titulo consignatum viderem, quæsi, quis tum Curator reddituum publicorum fuisset; nece me re mihi persuasi, fuisse hunc Lycureum, de cuius administratione plura dixi I. c. Lib. III cap. 19. Nam Lycureum constat duodecim per annos suo, per reliquos amicorum nomine, et de talentis 18900 ~~rationes~~ rationes reddidisse, partim prius aliquoties, partim paulo ante ~~et~~ obitum (Decret. ap. auctorem vit. X oratt. in Plutarchois T. VI p. 279. ed. Tub. et vit. Lucurej. ibid. p. 255.), qui Olymp. 113. accidisse videtur (cf. Taylori vit. Lycurej. in Reisk. oratt. T. IV. p. 117. et maxime Sophistam in Demosth. Epist. III.); ut consentaneum sit eius administrationem in hos ipsos

eunos Olymp. 111, 3. 4. incidisse, eorum
praesertim Lycureus navalia et arma-
mentarium Atticum absoloverit, eorum
exstructio Olymp. 110, 2. temporibus re-
missa erat (Fragm. Philochor. p. 46).
Praeterea Lycureum scimus rationes su-
as ante palaestram ab ipso exstructam
publice proposuisse; easdem defendit
oratione adversus Menesaechnum (ἀπο-
λογία ἰν' ἀεργιστοῦ), ex qua sola der-
matici notitiam conservavit Harpocra-
tio v. Σιφρατιῶν: ut certe ex talibus
rationibus hoc fragmentum superesse
pateat. Lycureum autem ipsa Olymp.
111. maxima auctoritate fuisse et alium.
De et ex Diodor. XVII, 15. colligitur;
nec quod ei Alexander Demadem, de
quo quis cogitaverit, tunc non Cura-
torem reddituum et ~~Quapropter~~ Quae-

storem administrationis, sed theoreticis
praefectum fuisse, probabiliter do-
cui T. c. T. I. p. 182 sq. Quapropter hoc
fragmentum ex ipsis Lycureji rationi-
bus nobis servatum iudico. Accipe nunc
titulum correctum.

(Ὁ ἀρχὴν τοῦ κράτους ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν ἄρχοντα)

It. i. restitui nequit; nam quod Osan-
us Syll. p. 116. rescribit ἐνὶ ἀρχον-
τος ἀρχοντίου, quod initio tituli Archon-
tis nomine opus sit, et Spudiam hunc
pseudonymum dicit esse fortasse eun-
dem, qui n. 142. Hellenotamias est, de
ea re quid dicas nescias. Neque enim
hoc loco titulus incipit, nec qui Oly-

mp. 92. 3. Hellenotamias fuit, potest
 Olymp. 111. Archon esse, nec pseudepo-
 nymi Archontes in inscriptionibus ulli
 esse possunt (of. ad. n. 111.); postremo
 vocabulum ἀρχοντας ex usu huius tituli
 et plerorumque nomini viri postpo-
 nendum erat. Sequitur vs. 2. summa
 speculatis, deinde universa summa
 quadriennii quaestorii ex centro quo-
 dam redituum genere, quod a derma-
 tico diversum fuisse supra docui. Vs.
 4. haud dubie nihil scriptum erat,
 sed spatium relictum separandis ca-
 pitibus. Etenim vs. 5. incipiunt jam ra-
 tiones dermatici per universum qua-
 driennium quaestorium, quod est Pa-
 nathenaeicum, a tertio cuiusque Oly-
 mpidis anno ad tertium insequentis,

12

ut in Quæstoribus Minervæ (v. In-
trod.): igitur primus est Archon Cte-
sicles Olymp. 777, 3. alter Nicocrates
Olymp. 777, 4. Duo reliqui deficiunt. Si-
militer in prioribus aliud genus re-
~~ditunt~~ dituum per eosdem illos quaf-
tuor annos descriptum erat, et ad
eundem modum omnia. $\Delta\epsilon\pi\pi\alpha\rho\iota\upsilon\omicron\nu\acute{o}\nu$ est
pecunia ex hostiarum vellibus, corni-
bus, vesicis, chordis et fatibus contracta;
id ~~compede~~ competebat, ut videtur,
sacerdotibus in minoribus sacrificiis;
sed in epibus id non antiquo jure
sacerdotibus cederet, ut in $\tau\alpha\iota\varsigma$ $\epsilon\iota\omega\theta\iota-$
 $\tau\omega\iota\varsigma$ $\epsilon\iota\omega\pi\alpha\iota\varsigma$, civitati reddebatur. Festa
Ipsa Archonte Ctesicle a sexto men-
se Posideone incipiunt, in quo Dio-
nysia rustica; sequuntur Lenæa,

quae mense Camelione septimo celebra-
ta esse docui in Comm. de Dio-
nysiis; tum Mysteria parva mense
octavo Anthesesterione acta, et sa-
criticium Cereri; Asclepiea octavo
die mensis novi Elaphebolionis celebra-
ta (Corsin. F. A. T II. p. 308.), et Diony-
sia urbana eodem mense post Ascle-
piea; tum Olympica et sacrifici-
sacrificium Mercurio, quae hinc per-
tinemus inter magna Dionysia et
Bendidea acta esse. Bendidea vero
exerunt undecimi mensis Thargelio-
nis d. 20. Ultimo loco memoratur
sacrificium Iovi Servatori, credo in
Dipoliis Scirophorionis duodecimi men-
sis d. 14. Sed archonte Nicocrate pri-

num est sacrificium Paci, Hecatomb. d. 6.
et post Ammonis sollempnia memorantur
Panathenaea, intellige minora, eodem
mense, acta: tum deficit fragmentum.
Vides secundo anno rationes ab initio
anni procedere, sed primo anno a sex-
to fere mense: unde colligi potest, Cu-
ratorum reddituum et Quaestorem ad-
ministrationis magistratum non initio ter-
tii Olympiadis anni, sed paulo ante
medium annum inisse. Vs. 7. ΝΥΞΙΩΝ
ix potuit aliud esse ac ΝΥΞΙΩΝ;
neque in ea anni regione aliud fe-
stum, quod restituere queas, prae-
ter rustica Dionysia invenies: itaque
haec reposui, licet Fourmantus ~~hanc~~ lacu-
nam, ut passim, paulo minorem reliquerit.
Litteras PA muto in TA; nisi malis lacu-
nam etiam ampliozem fuisse quam quae

15
et nobis statuitur. De bouibus dixi Dec. civ.
Ath. lib. II cap. 12. Interpunctio vs. 8. et alibi
ap. Fourm. est =, et liisq; locis & Neutrum
verum puto, sed omnibus locis reponi: ex
vs. 66. Vs. 9-10. quoniam in expensis re-
lata erat certa pecunia tauris emen-
tis data, nunc quod inde superfuerat,
in ~~reditibus~~ reditibus refertur. Vs. 13.
in Dipyrri scriptum fuisse post My-
steriorum mentionem, vix dubites. Ex
Lenaeis, Mysteriis et sacrificio Cere-
ris, aut in Mysteriis aut in Demetriis
Cereri actis oblato, uno nomine compu-
tatur διπυρρίων, haud dubie quod sol-
lemnia haec vicina erant. Num vs. 11. 12.
in fine non tantum suppleri potest, ut
et magistratus, qui numerauerit, et sum-
ma addatur; igitur epuae summa vs. 14.
notatu, ex tribus illis sollemnibus colle-

cta est. Mox comparent ὄρχοις τὸς δῆ-
φοι, qui Olympicorum sacrificii sacrifici-
cio praesunt, ut n. 99. ubi v. plura.
Vs. 22. Mercurius dicitur ἡγεμόνιος, ut-
pote ἰνόςιος (cf Schol. Aristoph. Plut.
1160. Arrian. de venat. 35. Cornut. Cornut.
de diis c. 16.): idem Megabopoli ἀγίον
vocatus (Paus. VIII, 31, 4.). Is igitur bel-
li vias monstrat, ut Socris ἀγίον ἀγίον
sacra faciunt Spartani expedituri
(Xenoph. R. L. 13, 2. intt. Hesych. v. ἀγί-
ον). Hinc vere, quae tempestate bel-
li incipiunt, Mercurio Hefemonio
sacrificium offerunt Praerores, nimium
ea aetate in sacris pompisque occu-
pati (Demosth. Philipp. I p. 47.). Vs. 23.
non audeo ἠνδιδίων scribere. Vs. 26. sa-
crificium Socris Servatori memoratur,
qui statuam in arce, templum in Piraeo

habuit. Id. sacrificium ex Plutarch. De-
mosth. & notum Corsinus F. A. T. II. p. 332.
male in Boedromionem rettulit: ex no-
stro titulo id sub finem anni oblatum
esse patet, eodem fere, ut conieci, tempo-
re, quo in arce agebantur Dipolia;
sed illud sacrificium vide ne in Pirae-
o peractum fuerit, ubi deinde post
pompa et immolationem epularetur
populus. Vs. 29. summam habes dermati-
ci Archonte Ctesicle, 5148 ~~dr.~~ dr. 4
obol. sam quum vs. 14. dermaticum ex
ternis sollempnibus collectum ep. Fourm.
sit ~~dr.~~ dr. 160 et aliquid supra, eaque
summa manifesto justo minor sit, re-
scripsi ibi Γ^m pro H, ut sit dr. 560 et
aliquid supra: epuo facto, computatis
singulis wominibus, desiderantur dr. 629,
ob. 3. epuae summa diidentur inter eos

locos, ubi aliquid periit. Postremo archon-
te Nicocrate sacra fiunt primum Paci,
cuius religio non post Timothei demum
Leucadicam victoriam instituta, Athenis
est, ut ap. Nepot. Timoth. 2. traditur, sed
antiquitus in Euvrucois Hecatomb. d. 6
sacra Paci fiebant (Aristoph. Pac.
1020. c. Schol.). Ammonis cultus diu
ante Alexandrum M. per Cyrenaeos
ad Graecos ceteros propagatus est,
maxime ad Thebanos, Spartanos, Eleos,
de quibus uberius egi Dec. civ. Ath.
T. II. p. 259. sed Atheniensibus quoque
colitur Iuppiter Ammon, oraculorum
dispensator (Aristoph. Av. 716. 678.), mise-
runtque ad eum theorias, unde navis
Ammonis jam Dinarcho commemorata (Har-
nocr. v. Suid. v. τῆμειν), Hesych. Ἀμμων (le-

γε Ἄμμων vel Ἄμμώνια). Ἐορτὴ Ἀθήμων
ἐμπορίῃ. Eodem pertinere videtur glossa
Hesychii Ἄμμαζω. Ammoni immolant
Praetores, credo epuie theorias rerum
bellicarum causa oraculum petentes
ἢ Ammonem mittere solebant. Vs. 35. 36.
...aud Dubium est supplementum ἱερο-
σίων καὶ ἰλασίων, quod non nimium ma-
gnum est; certe solum ἱεροσίων vel
ἐδρόθειων vel tale quid non sufficit
lacunae explendae. Hecatomben in ma-
enis Panathenaeis curare ἱεροσίου καὶ
ἰλασίων, docet n. 147. p. 17. II. Vs. 36 nu-
merus [x] nimius est; restitui igitur
[v].

(740).

Βενδης (3)
Corpus inscr. Graec.

20

Ac. 2034

Ὑποπόδιον [B] ὑποπόδιον παραθύριον
κατασκευασθέντων ἐν Βουπόλει, τὸ
ἄθρον ἔστιν καὶ Ἡρακλῆος.

2034.

Prope Bysantium, in marmore candido
 ad oram Bosphori loco a Turcis Mpalta
 Limani dicto, supra promontorium Her-
 maeum (Rumeli Chisari). Ex schedis
 Graeci ed in Ἐρμῆ γογιῶ α 1819. p. 57.

(ἄριστος ἀγῶνας ἐν νεότητι).

Titulus optimae aetatis, quo praemium
 ex Lampadephoria puerorum in ludis Bo-
 sphoro sacris reportatum agonisticis diis
 dedicavit victor Bysantius. Ludi hi Lampra-
 dephoriae fortasse Athenis translati sunt
 cum Atticis colonis, eo opinor loco habiti,
 ubi repertus lapis. Nomen Βενδιδεπος, ex Thra-
 cica Diana Bendide tractum, vidimus
 n. 496.

(74702.)